

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

4. Finis enim legis Christus ad iustitiam omni credenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

4. Finisenim legis Christus ad iustitiam omni credenti.

QUUM his verbis veram causam aperiat
 Apostolus, cur Iudæi, sectando legis iusti-
 tiam, in legem iustitiæ non peruenerint, & cur, ius-
 titiam suam statuere volentes, iustitiæ Dei non sunt
 subiecti; hanc veram causam artificiosè in-
 uertit & auertit Calvinus, vt aliam à suis ad-
 inuentam callidè introducat, quasiq; ger-
 manâ prolem suffuratus, supposititiū suum
 fœrum sagarum more obrudat. Occurrit (in-
 quit) obiectioni Apostolus qua contra moueri po-
 rat. Videri enim poterant Iudæi rectam viam tenuisse,
 quia in legis iustitiā incubuerant. Hanc falsam opi-
 nionem refellere necesse habuit, quod h'c facit. Hæc
 hactenus rectè. Nunc fraudem aduerte. In-
 dicat enim legis præposterum interpretem esse, qui per
 eius opera iustificari querit. h'c fallit, h'c impos-
 nit lectori Calvinus. Non ideo Iudæi rectam
 viam non tenuerunt in legis iustitiā in-
 cumbēdo, quia per opera legis iustificari vo-
 lebant, sed quia sine fide & gratia Christi per
 opera legis iustificari se posse existimabant,
 quia suam iustitiā statuere volebant, nō Dei iustitiā.
 Quæ omnia superius ostensa sunt; nec in his
 verbis hoc Paulus agit, sed causam dare vult,
 cur absque fide Christi iustitiā legis assequi
 non poterant, vt cūque in eam incumberent.
 Nempe quia Christus est finis & perfectio
 legis ad iustitiā omni credenti, id est, lex ad ius-
 titiam

Caluini
 impostura
 adugetur

Fidei ne-
 cessitas ad
 iustitiā
 legis pro-
 batur.

nam non perficitur neque impletur, nisi credente in Christum, & per gratiam Christi. sicuti postea latius explicabimus. Per nos nunc in Caluini corruptelis à textu apostolico longissimè abarcendis. Volens addere quod dixerat, subnectit: Quoniam in

lex data est, que nos ad aliam iustitiam manuducit. Iterum fallit impostor. Data est lex ad vitam (vt suprâ Apostolus dixit) & vt, qui in ea, viueret in ea; sicut statim dicit. Hec est finis legis datæ, & ob quem lex est data: sed hæc nõ est virtus, facultas, aut efficacia legis datæ. Lex non est data vt iustificaret; id est, vt sua vi, sua sola externa doctrina (qua tantum iubet, docet, cõminatur, promittit) possit hominem iustum corâ Deo reddere, id est, efficere possit vt homo iustè viuat. Quare lex est quidè pædagogus ad salutem, sed ipse salutem non adfert; quia per eius doctrinam seruari mandata non possunt, vt seruando mandata vitam æternam habeamus. Quare lex manuducit nos qui-

Impositura Caluini alia. Rõ. 7. 10. Iacta v. 5.

Gal. 3. 21. Lex quomodo ad vitam data.

Lex quomodo pædagogus ad Christum

dem ad Christum, vt, eius gratia per fidem impetrata, legem possimus implere (quod ipse in docuit S. Augustinus) sed non manuducit nos ad aliam iustitiam, vt vafre & fallaciously affirmat Caluinus, vicinitate verborum legorem decipiens. Manuducit lex ad Christum, & ad gratiam Christi, vt, ea in nobis operante, iustitia legis impleatur. Ideo quippe (ait Augustinus) proponitur iustitia legis, quod

De Spir & lit. cap. 28.

Qui

qui fecerit eam, viuet in ea; vt cum quisque in-
 ratem suam cognouerit, non per suas vires, nec
 per literam ipsius legis (quod fieri non potest) sed per
 fidem concilians iustificatorem, proueniat, & saluetur,
 & viuat in ea. Non manuducit lex ad aliam

Lex non
 mandu-
 cit ad ali-
 am iusti-
 tiam quam
 ipsius legis
 iustitiam.
 Ibidem
 esp. 29.

iustitiam quam quæ ipsius legis iustitia est,
 quia manuducit ad Christum, cuius gratia
 lex impletur, & legis iustitia comparatur. Sic
 enim lex non euacuatur sed statuitur per fidem (ait
 Augustinus) quia fides impetrat gratiam qua lex
 impletur. Si fides impetrat gratiam qua lex
 impletur, & lex manuducit ad fidem, quæ
 manuducit ad Christum; profectò non ad
 aliam iustitiam, sed ad ipsam iustitiæ, quam
 lex docet, debitam obseruationem lex ma-
 nuducit.

Sed pergamus cum Caluino: Imò quicquid
 doceat lex, quicquid præcipiat, quicquid promittat,
 semper Christum habet pro scopo; ergo in ipsum dirigende
 sunt omnes partes. Verum hoc totum est,
 quia fides in Christum intelligit, quicquid
 lex docet: gratia Christi implet & facit, quic-
 quid lex præcipit: meritum Christi præstat
 & exhibet, quicquid lex promittit. Sic semper
 Christum habet pro scopo. Sed alius est
 Caluini sensus; ait enim: Id autem fieri nequit,
 quin omni iustitia spoliati, peccati agnitione in-
 fusi, ab ipso vno iustitiam gratiam petamus.
 Vult ergo neminem Christum pro fine ac se-
 scopo habere posse, nisi qui turpiter ac se-
 leratè viuat, vt omni virtute vacuus à Chri-
 sto.

Lex quo-
 modo
 Christi
 habet pro
 scopo.

iustitiam expectet. Vult Christu sic esse
 legis, vt lex ipsa à nemine per gratiam
 Christi impleatur; vt cum perpetua legis
 transgressione, in perpetuo statu peccati, no-
 tam perpetuam turpitudinem profitentes,
 nullam in nobis ipsis honestatem aut iusti-
 tiam colamus, sed gratuitam à Christo iusti-
 tiam petamus; & eam, quæ in illo erat, no-
 bis imputari rogemus. Aduersatur hic sensus
 non communi tantum piorum sensui, sed
 multis Scripturis Euangelicis & Apосто-
 licis, quæ Christi aduentum & gratiam in eo
 persissimum describunt, vt omni deposito
 peccati affectu, vel (vt cum Apostolo certius
 loquamur) vt omnem abnegantes impietatem &
 carnalia desideria, sobrie, iuste, & pie viuamus in
 hoc seculo: quod est omnem iustitiam legis
 veritate obseruare, quando quicquid sobrie,
 iuste, ac pie faciendum est, lex diuina doceat
 atque precipiat. Absurda ergo & impia hac-
 tenus Calvinus dixit.
 Nec minus vel absurda vel impia quæ se-
 quuntur. Iudaos (inquit) legem turpiter muti-
 casse apparet, qui, reiecta eius anima, mortuum lite-
 ræ corpus arripuerint. Verum quidem hoc de
 Iudeis est. Sed quomodo literæ corpus mor-
 tuum arripuerint, anima legis reiecta, ab-
 surdissime Calvinus explicat. Quamuis enim
 (inquit) mercedem lex iustitiæ suæ obseruatoribus
 promittat; postquam tamen omnes in reatum conie-
 rit, nouam substituit in Christo iustitiam, quæ ope-
 rans

Caluini
 impius &
 & Epica-
 reus sen-
 sus.

Christi ad
 uentus vt
 legem im-
 pleamus.

rum meritis non acquiritur, sed gratis donata fide recipitur. Ita fidei iustitia (quemadmodum videmus primo capite) testimonium à lege habet. Sic iuxta Calvinum corpus literæ legis est, mercedem promittere obseruatoribus iustitiæ suæ: anima eius est, omnes in reatum conijcere, & nouam in Christo substituere iustitiam, quæ gratis donata fide accipiatur. Hoc alijs ver-

Lex iuxta
Caluinū
mentitur.

bis ita efferri potest: Corpus literæ legis est purum mendaciū, fallax & falsa promissio. Quam enim promittit obseruatoribus iustitiæ suæ mercedem, illam adeo non præstat, vt huiusmodi obseruatores in reatum conijciat, id est, certæ damnationi subijciat. Ita non solum lex mendax ac fallax erit, vt suas Manichæus blasphemias authore Caluino audacter iterum obtrudat, sed & mendax Apostolus erit, qui, vt supra cap. 7. accepimus, magno studio & conatu legem ab iniquitate & mendacio asseruit. Falsum denique erit quod disertis verbis pronunciauit; *Fal-*

Rom. 2.

res legis iustificabuntur. Iam enim secundum Caluinū factores & obseruatores legis in reatum conijciuntur, idque ab ipsa lege; atque adeo, vt hic effectus anima legis sit. Hæc sunt potentosa Caluini paradoxa. Quod lex nouam

Lex non
substituit
nouam iu-
stitiam
absque o-
perum
meritis.

substituat iustitiam, quæ absque operum meritis gratis donata fide recipiatur, multipliciter quoque falsum & absurdum. Neque enim aut lex aliquā nouam substituit iustitiam, vt iam ostensum, sed Christi gratia; nec hæc noua i-

iustitia absque operu meritis acquiritur,
 per operum merita tam acquiritur quam
 meretur; noua, inquam, illa iustitia, quam
 gratis gratia in credentibus operatur, dum,
 quod lex iubet, illa implere facit. Opus enim
 (Augustinus) quod qui fecerit, uiuet in eo, non
 est iustificatio. Iustificatio autem ex fide impe-
 ritur. Est quidem alia noua iustitia gratis
 operata, qua iustificatur impius, quæ ope-
 rum meritis non acquiritur: sed illa cum iu-
 stitia legis nihil commune habet: nec de illa
 Paulus hoc loco disputat, quum ait, *Christu
 qui finem legis ad iustitiam omni credenti.* Quum
 enim dicit, *omni credenti*, intelligit omni iam
 ex fide iustificato. Huiusmodi enim iam
 credenti, iam iustificato, Christus est finis
 legis ad iustitiam; id est, Christus per suam
 gratiam est perfectio & complementum
 legis ad iustitiam: vel (quod planius dicitur)
 licet perficere & implere legem, ut iustitiæ
 uite consequatur executio, augmentum,
 atque perfectio. Sic hæc uerba explicantem
 addidimus nunc Augustinum, & contra cor-
 ruptelas Calvinianas hunc adhibeamus alex-
 ander. *Ipsum (inquit) Non concupisces, & cæ-
 tera mandata legis sancta & bona, sibi tribuebant
 iudei; que ut possit homo facere, Deus operatur
 in homine per fidem Iesu Christi, qui finis legis est
 ad iustitiam omni credenti, id est, cui per Spiritum
 sanctum operatus, factusq; membrum eius, potest quis-
 que illo incrementum intrinsecus dante operari iu-
 stitiam.*

De Spir. & lit. cap. 29.

Christus quomodo finis legis ad iustitiam

De Spir. & lit. cap. 29.

stiam. Sic & hoc sensu finis legis Christi
est ad iustitiam, quia facit Christus imple
legem ad iustitiam. Facit autem Spiritus
gratiæ suæ, quem credentibus impertit. Sic

1. Tim. 1.

alibi ab Apostolo dicitur, *Finis præcepti chari-
tas*, quia videlicet facit charitas ut præcep-
tum impleatur: quo etiam sensu iterum di-
xit, *Plenitudo legis dilectio*: de quibus verbis
postea cum Caluino luctandum erit. Quo-
modo verò fidei iustitia à lege testimonium
habeat, supra contra Caluinum cap. 2. di-
putauimus.

5. *Moses enim scripsit, quoniam iustitiam quæ
ex lege est, qui secerit homo, viuet in ea. Quæ*

6. *autem ex fide est iustitia, sic dicit: Ne discas
in corde tuo, Quis ascendet in caluum? id est
Christum deducere. Aut quis descendet in
abyssum? hoc est Christum à mortuis reuocare.*

7. *Sed quid dicit Scriptura? Prope est verbum
in ore tuo, & in corde tuo. Hoc est verbum*

8. *fidei quod prædicamus.*

PLacuit hic vnus locus supra modum
Caluino, qui de eo gloriabundus hinc
in modum in sua Institutione scribit: *Lex
in signis, & qui nos à multis difficultatibus explicat
queat, si intelligamus, eam, quæ nobis per Euangeli-
um datur, iustitiam, legis conditionibus selectam
esse. Vides enim quod legis & Euangelij distinctio
hic facit Apostolus, quod illa operibus iustitiam
buat, hæc citra operum subsidium gratiam iustiti-*

Lib. 3. c.
11. n. 17.